

ВЕРХОВНИЙ СУД УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

13 жовтня 2015 року

м. Київ

Колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України у складі:

головуючого Панталієнка П.В.,

суддів: Гриціва М.І., Коротких О.А., Кривенка В.В., Маринченка В.Л., Самсіна І.Л., Терлецького О.О., –

розглянувши в порядку письмового провадження справу за позовом Кінько Любові Климентівни до управління Пенсійного фонду України в Іллічівському районі м. Маріуполя Донецької області (далі – управління ПФУ) про перерахунок індексації пенсії,

в с т а н о в и л а :

У вересні 2014 року Кінько Л.К. звернулася до суду з позовом, у якому просила: визнати неправомірними дії відповідача щодо індексації пенсії з 10 березня 2014 року, яка проведена з порушенням вимог Закону України від 3 липня 1991 року № 1282-ХІІ «Про індексацію грошових доходів населення» (далі – Закон № 1282-ХІІ) та Порядку проведення індексації грошових доходів населення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 2003 року № 1078 (далі – Порядок), без врахування за базовий місяць вересень 2007 року та індексу споживчих цін за період з жовтня 2007 року; зобов'язати відповідача провести перерахунок індексації пенсії з урахуванням фіксованої суми індексації, визначеної виходячи з базового місяця вересня 2007 року та індексу споживчих цін за період з жовтня 2007 року на підставі вимог Закону № 1282-ХІІ та Порядку, починаючи нарахування та виплату фіксованої суми індексації пенсії з 10 березня 2014 року.

Іллічівський районний суд міста Маріуполя Донецької області постановою від 4 листопада 2014 року відмовив у задоволенні позовних вимог.

Донецький апеляційний адміністративний суд постановою від 20 січня 2015 року, залишеною без змін ухвалою Вищого адміністративного суду України від 21 травня 2015 року, рішення суду першої інстанції скасував, позовні вимоги задовольнив.

Ухвалюючи таке рішення, суди виходили з того, що оскільки в спірний період індекс інфляції складав понад 101 відсоток, а відповідач не провів індексацію пенсії Кінько Л.К, то

пенсія позивача має бути перерахована відповідно до Закону № 1282-ХІІ та Порядку.

22 червня 2015 року управління ПФУ звернулося до Верховного Суду України із заявою про перегляд зазначеної ухвали суду касаційної інстанції з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 237 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС).

На обґрунтування заяви додано копію ухвали Вищого адміністративного суду України від 23 квітня 2015 року (справа № К/800/4042/15), яка, на думку управління ПФУ, підтверджує неоднакове застосування судом касаційної інстанції положень Порядку, що спричинило ухвалення різних за змістом судових рішень у подібних правовідносинах.

У справі № К/800/4042/15 суд касаційної інстанції погодився із висновком суду апеляційної інстанції про те, що позивач не має права на індексацію, оскільки у складі пенсійної виплати має доплату до прожиткового мінімуму згідно з абзацом першим частини першої статті 28 Закону України від 9 липня 2003 року № 1058-IV «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (далі – Закон № 1058-IV).

Вирішуючи питання про усунення неоднакового застосування зазначених норм матеріального права, колегія суддів виходить із такого.

Відповідно до статті 1 Закону № 1282-ХІІ індексація грошових доходів населення – це встановлений законами та іншими нормативно-правовими актами України механізм підвищення грошових доходів населення, що дає можливість частково або повністю відшкодувати подорожчання споживчих товарів і послуг.

За змістом статті 2 вказаного Закону індексації підлягають грошові доходи громадян, одержані ними в гривнях на території України і які не мають разового характеру, в тому числі й пенсії.

За правилами статті 3 Закону № 1282-ХІІ індекс споживчих цін обчислюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики, і не пізніше 10 числа місяця, що настає за звітним, публікується в офіційних періодичних виданнях.

Індексація грошових доходів населення проводиться в разі, коли величина індексу споживчих цін перевищила поріг індексації, який встановлюється в розмірі 101 відсотка. Подальша індексація споживчих цін для індексації грошових доходів населення починається за місяцем, у якому індекс споживчих цін перевищив поріг індексації 101 відсоток. Підвищення грошових доходів населення у зв'язку з індексацією настає за місяцем, у якому опубліковано індекс споживчих цін (частини перша, третя, четверта статті 4 Закону № 1282-ХІІ).

Згідно зі статтею 6 Закону № 1282-ХІІ у разі виникнення обставин, передбачених статтею 4 цього Закону, грошові доходи населення визначаються як результат добутку розміру доходу, що підлягає індексації в межах прожиткового мінімуму для відповідних соціальних і демографічних груп населення, та величини індексу споживчих цін.

Порядок проведення індексації грошових доходів населення визначається Кабінетом Міністрів України.

На виконання зазначеної норми Закону Кабінет Міністрів України 17 липня 2003 року постановою № 1078 затвердив Порядок, яким визначено правила обчислення індексу споживчих цін для проведення індексації та сум індексації грошових доходів населення.

При цьому в пункті 3 Порядку визначено перелік грошових доходів громадян, одержаних в гривнях на території України, які не мають разового характеру, проте не відносяться до об'єктів індексації. До них, зокрема, належать соціальні виплати, які визначаються залежно від прожиткового мінімуму (пенсії, обчислені з урахуванням абзацу першого частини першої статті 28 Закону № 1058-IV, додаткова пенсія, підвищення, компенсаційні виплати, надбавки та інші доплати до пенсії, які визначаються залежно від

прожиткового мінімуму).

У справі, яка розглядається, суди встановили, що Кінько Л.К отримує пенсію за списком № 1 та в складі її пенсії є доплата до прожиткового мінімуму відповідно до абзацу першого частини першої статті 28 Закону № 1058-IV.

За таких обставин, на думку колегії суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України, законних підстав для здійснення індексації пенсії позивачу немає.

Враховуючи викладене, а також те, що при вирішенні спору у справі, що розглядається, суд касаційної інстанції, залишаючи в силі рішення суду апеляційної інстанції, неправильно застосував норми матеріального права, про які йдеться у заяві, рішення цих судів підлягають скасуванню із залишенням у силі постанови Іллічівського районного суду міста Маріуполя Донецької області від 4 листопада 2014 року, що була помилково скасована судом апеляційної інстанції.

Керуючись статтями 241–243 Кодексу адміністративного судочинства України, колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України

п о с т а н о в и л а :

Заяву управління Пенсійного фонду України в Іллічівському районі м. Маріуполя Донецької області задовольнити.

Постанову Донецького апеляційного адміністративного суду від 20 січня 2015 року та ухвалу Вищого адміністративного суду України від 21 травня 2015 року скасувати, а постанову Іллічівського районного суду міста Маріуполя Донецької області від 4 листопада 2014 року залишити в силі.

Постанова є остаточною і оскарженню не підлягає, крім випадку, встановленого пунктом 3 частини першої статті 237 Кодексу адміністративного судочинства України

Головуючий

П.В. Панталієнко

Судді:

М.І. Гриців

О.А. Коротких

В.В. Кривенко

В.Л. Маринченко

І.Л. Самсін

О.О. Терлецький